

бѣхъ си оставили Турцытъ, погынѣхъ на морето заедно съ нагабенытъ имоты. Една робыня подпалила кораба и всичко погуби чрѣзъ огньтъ.

Около туй врѣме Турцытъ усвоихъ и Кандія. Извѣстие то за туй събитіе станѣ причина да са направи срѣщу Турція съюзъ отъ Папата, Карла V и Венеціанитѣ. Съюзническата флота срѣщнѣ туреката при устьето на Лепантескыя Заливъ и я разби съвършено. Туй бѣше голѣма загуба за Турцытъ, които бѣхъ станѣли страхътъ на Срѣдиземно Море и които видѣхъ уничиженіето на флотата си, толковъ грижливо издигнѣта отъ Селима I и Сюлеймана. Турцытъ изгубихъ Кандія.

Тѣзи побѣда са пріе въ Европа съ ликования и тържества. Великолѣпны празденства са направихъ въ честь на христіанското орѣжіе. Лепантеската битва бы пагубна за Турція и въ туй отношеніе, че намали самоувѣреніето на Турцытъ, а увеличи онуй на Христіанетѣ.

Съсъ своята дѣятельность Соколи скоро можа да замѣсти тѣзъ загуба и да пусне въ Срѣдиземно-Море нова флота отъ 250 кораби. Тогазъ Венеціанитѣ поискыхъ миръ и Портата заключи съсъ тѣхъ доста благопріятенъ за себеси трактатъ (1573). Туй спогожденіе съ Венеціанитѣ станѣ по особеното настояванье на френскыя посланникъ при Портата. Като не гледаше съ добро око австрійско-испанскыя домъ, Франція са мжчаше да отдѣли отъ него Венеція.

Тунисъ прѣминуваше едно подиръ друго въ рѣцѣтъ на Турцытъ и Испанцытъ, додѣто най-послѣ Турцытъ го съвсѣмъ покорихъ (1574).

Молдавія бѣше са развълнувала подиръ смъртьта на полскыя царь Сигизмунда. Управленіето на тѣзъ область бѣше прѣминѣло въ рѣцѣтъ на нѣкойси нехрани-майка Иванія, който бѣше намыслилъ да направи мѣстото независимо. Съ помощьта на казашкыя Гетманъ той разби Турцытъ и усвои Браила. Нѣ при Облучь, въ Бѣлгарія, Турцытъ го разбихъ и него самага убихъ. Отъ тогазъ Молдава са подчини съвършено.